

Νικώντας την πανδημία του φόβου

*"Εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ
πάντων των φόβων μου με ηλευθέρωσεν"*

Ψαλμός 34:4

Η λέξη «πανδημία» δεν είναι ένας όρος που χρησιμοποιήθηκε συχνά στην πρόσφατη ιστορία. Προέρχεται από την ελληνική λέξη «παν», που σημαίνει «όλα» και την λέξη «δήμος», που σημαίνει «λαός». Η πανδημία ορίζεται ως επιδημία ασθένειας που εξαπλώνεται σε μια μεγάλη περιοχή, όπως πολλές ηπείρους ή παγκοσμίως. Κατά τη διάρκεια του περασμένου αιώνα υπήρξαν μια σειρά από σχετικά μικρές πανδημίες, αλλά η τελευταία με μεγάλη παγκόσμια σημασία, και, στην πραγματικότητα, πιστεύεται από πολλούς ότι ήταν η πιο θανατηφόρα από όλες γνωστές στην ιστορία, ήταν η πανδημία της Ισπανικής Γρίπης του 1918. Μολύνθηκαν περίπου 500 εκατομμύρια άνθρωποι παγκοσμίως, με αποτέλεσμα οι εκτιμώμενοι θάνατοι να κυμαίνονται από 20 έως 100 εκατομμύρια, συμπεριλαμβανομένων περίπου 675.000 Αμερικανών.

Η προηγουμένως σποραδική χρήση του όρου πανδημία έληξε απότομα στις 11 Μαρτίου του τρέχοντος έτους, όταν ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ), κήρυξε το COVID-19, επίσης γνωστό ως Coronavirus, Κορωνοϊός, ως παγκόσμια πανδημία. Από τις αρχές Ιουνίου, οι παγκόσμιες περιπτώσεις υπολογίζονται σε πάνω από 6,2 εκατομμύρια, με περισσότερους από 375.000 θανάτους να αναφέρονται. Φυσικά, αυτοί οι αριθμοί, αλλάζουν καθημερινά και θα είναι υψηλότεροι τις επόμενες εβδομάδες.

Μια άλλη «πανδημία» των ειδών που αρχίζει να επηρεάζει ολόκληρο τον κόσμο ως αποτέλεσμα του COVID-19 είναι ο οικονομικός αντίκτυπος που σχετίζεται με το κλείσιμο της πλειονότητας των μη ουσιωδών επιχειρήσεων και υπηρεσιών. Αυτό κρίθηκε απαραίτητο για να επιβραδυνθεί η εξάπλωση του Coronavirus έως ότου, ελπίζουμε, ότι αυτή η εξαιρετικά μολυσματική ασθένεια συνεχίζει την πορεία της και ο αριθμός των νέων περιπτώσεων δείχνει σταθερή μείωση. Κυβερνήσεις και κεντρικές τράπεζες σε όλο τον κόσμο διοχετεύουν τρισεκατομμύρια δολάρια στην οικονομική υποδομή με σκοπό να βοηθήσουν να κρατήσουν βιώσιμες τις επιχειρήσεις και τους ιδιώτες έως ότου υποχωρήσει η μακροπρόθεσμη οικονομική πτυχή αυτής της πανδημίας.

Υπάρχει ακόμη μια τρίτη «πανδημία» που σχετίζεται με την τρέχουσα παγκόσμια κατάσταση - την πανδημία του φόβου. Εξαπλώνεται λόγω των συναισθημάτων ανησυχίας, αβεβαιότητας και άγχους στις καρδιές και στο μυαλό ενός μεγάλου μέρους του πληθυσμού. Υπάρχουν οι ανησυχίες σχετικά με τον ίδιο τον ιό. Θα το κολλήσει εγώ ή κάποιος από τους

αγαπημένους μου; Εάν ναι, ποια είναι η προοπτική ανάκαμψης; Πότε θα είναι διαθέσιμο ένα εμβόλιο; Τότε υπάρχει η οικονομική αβεβαιότητα και το άγχος. Θα απολυθώ από τη δουλειά μου; Θα μπορέσω να συνεχίσω να πληρώνω τους λογαριασμούς μου; Θα έχω τη δυνατότητα να ταΐσω την οικογένειά μου; Αυτά, και μια σειρά από άλλες ερωτήσεις και ανησυχίες, περνούν από το μυαλό πολλών ανθρώπων.

Ως μέλη του γενικού πληθυσμού, έχουμε ελάχιστο, εάν υπάρχει, ατομικό έλεγχο επί της πτυχής της υγείας της πανδημίας, με τη σημαντική εξαίρεση ότι ακολουθούμε όλες τις προτεινόμενες οδηγίες που σχετίζονται με την πρόληψη της εξάπλωσης του ιού. Πιθανότατα έχουμε επίσης ελάχιστο έλεγχο στην οικονομική πλευρά της πανδημίας, εκτός από το ότι πρέπει να διαχειριστούμε όσο το δυνατόν πιο προσεκτικά την παροχή των αναγκών της ζωής στους εαυτούς μας και στις οικογένειές μας.

Μπορούμε, ωστόσο, στην πανδημία του φόβου να επιτεθούμε και να κατακτήσουμε, όχι με τη δική μας δύναμη ή με σαρκική σοφία, αλλά διεκδικώντας τις διαβεβαιώσεις και τις υποσχέσεις της Βίβλου, που παρέχονται σε εκείνους που εμπιστεύονται τη σιωπηρή πίστη τους στον Θεό. Σε όλη την Αγία Γραφή, τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη, βρίσκονται πολλές υποσχέσεις και εμπνευσμένες διαβεβαιώσεις που μας βοηθούν να νικήσουμε τον φόβο. Το βιβλίο των Ψαλμών, ειδικότερα, είναι ένας θησαυρός τέτοιων υποσχέσεων για εκείνους που εμπιστεύονται τον Θεό. Στις επόμενες σελίδες του μαθήματός μας, θα εξετάσουμε τρία εδάφια από τους Ψαλμούς. Θέλουμε να

μας ενισχύουν πνευματικά καθώς κοιτάζουμε στον Κύριο για την άνεση και την ειρήνη μας.

ΨΑΛΜΟΣ 34:3-8

3 Μεγαλύνετε τον Κύριον μετ' εμού, και ας υψώσωμεν ομού το όνομα αυτού.

4 Εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ πάντων των φόβων μου με ηλευθέρωσεν.

5 Απέβλεψαν προς αυτόν και εφωτίσθησαν, και τα πρόσωπα αυτών δεν κατησχύνθησαν.

6 Ούτος ο πτωχός έκραξε, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν.

7 Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ελευθερόνει αυτούς.

8 Γεύθητε και ιδέτε ότι αγαθός ο Κύριος· μακάριος ο άνθρωπος ο ελπίζων επ' αυτόν.

Σε αυτόν τον Ψαλμό, ο Δαβίδ δηλώνει ότι ένας από τους λόγους που πρέπει να υψώσουμε το όνομα του Κυρίου είναι το γεγονός ότι μας απαλλάσσει από όλους τους φόβους μας. Πόσο σωστό, όπως αναφέρθηκε εδώ, ότι όλοι όσοι αγαπούν τον Θεό και έχουν πίστη στις υποσχέσεις του πρέπει να τον υψώσουν, γιατί σίγουρα δεν υπάρχει κανένας από εμάς που δεν ελευθερώθηκε από το ένα είδος του φόβου ή το άλλο. Ο Απόστολος Ιωάννης δηλώνει ότι «ο φόβος έχει κόλασιν». (Α' Ιωάννης 4:18) Ο φόβος υποδουλώνει, ως μια βαριά αλυσίδα, καθιστώντας κάποιον ανίσχυρο να κάνει αυτό που διαφορετικά θα ήθελε. Μπορεί να υπάρχει λίγη γαλήνη ή χαρά στην καρδιά που είναι γεμάτη φόβο.

«Όσοι κοιτάζουν προς Αυτόν είναι λαμπεροί», συνεχίζει ο Ντέιβιντ (ή Δαβίδ), «και τα πρόσωπά τους δεν θα ντρέπονται ποτέ». Η δύναμη της έκφρασης «Εκείνοι που κοιτάζουν προς Αυτόν» ενισχύεται αντιπαραθέτοντάς την με την ιδέα να κοιτάζουμε μέσα στις δικές μας πηγές δύναμης ή να κοιτάζουμε στον κόσμο γύρω μας με την ελπίδα να ελευθερωθούμε από τους φόβους μας.

Δεν έχει νόημα να κοιτάζουμε τον εαυτό μας, γιατί είμαστε πολύ αδύναμοι. Εάν έχουμε μια σωστή εκτίμηση της δύναμης μας, θα τρέμουμε όταν σκεφτόμαστε τον εαυτό μας. Ωστόσο, όταν κοιτάζουμε στον Κύριο, είμαστε ισχυροί στη δύναμή του. Πόσο σωστή είναι η συμβουλή, «Να είστε δυνατοί στον Κύριο και στη δύναμη της ισχύος του». (Εφεσ. 6:10) Σε άλλο μέρος, ο Απόστολος Παύλος είπε σχετικά με τις εμπειρίες του, «Όταν είμαι αδύναμος», σύμφωνα με τη σάρκα, «τότε είμαι ισχυρός» στον Κύριο. (Β. Κορ. 12:10) Πράγματι, με τη δύναμη του Θεού, και όχι με τη δική μας, μπορούμε να ξεπεράσουμε τον φόβο.

Το να κοιτάμε τον κόσμο γύρω μας είναι επίσης ανεπαρκές για την καταπολέμηση των φόβων μας, καθώς παρατηρούμε τη σύγχυση, την αβεβαιότητα και την αμηχανία που είναι παντού εμφανής. Η πανδημία του φόβου που πιάνει τις μάζες των ανθρώπων και των εθνών σήμερα επιδεινώνεται περαιτέρω από το γεγονός ότι υπάρχουν ορισμένοι που φαίνεται να προωθούν και να περιθάλπτουν την επιρροή της στην κοινωνία, αντί να προσπαθούν να δώσουν οποιοδήποτε μήνυμα ελπίδας ή ενθάρρυνσης. Αν κοιτάζουμε όμως στον Κύριο και στον Λόγο του, θα βρούμε μια πηγή ελπίδος και παρηγοριάς στην οποία, όπως δηλώνει ο Δαβίδ, «δεν θα ντραπούμε

ποτέ» ούτε απογοητευτούμε. Ο Απόστολος Παύλος γράφει ότι έχουμε μια ελπίδα που «δεν καταισχύνει, διότι αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εις ημάς.» - Ρωμ. 5: 5

Ο Ψαλμωδός μιλά για έναν «φτωχό άνθρωπο» που φώναζε στον Κύριο και μας λέει ότι σώθηκε από τα προβλήματα του. Θα μπορούσαμε να σκεφτούμε έναν φτωχό άνθρωπο ως έναν που έχει μεγάλη ανάγκη βοήθειας και ο οποίος, επιπλέον, συνειδητοποιεί ταπεινά την ανάγκη του. Ο Ιησούς μιλά για εκείνους που είναι «φτωχοί στο πνεύμα», και σε αυτούς είναι που ο Κύριος δίνει τη δύναμη και την ευλογία του. (Ματ. 5: 3) Κάποιος θα μπορούσε να είναι πολύ φτωχός σε υλικές γραμμές, αλλά να είναι περήφανος στο πνεύμα και να είναι και αλαζόνας. Εκείνοι που έχουν αυτή τη στάση δεν απολαμβάνουν την «λιακάδα» της εύνοιας και της ευλογίας του Θεού. Αντίθετα, όλοι όσοι είναι ταπεινοί, ανεξάρτητα από το αν είναι πλούσιοι ή φτωχοί σε υλικά πράγματα, έχουν τη σωστή στάση για να λάβουν το έλεος και την αγάπη του Κυρίου.

«Ο άγγελος του Κυρίου στρατοπεδεύει γύρω από εκείνους που τον φοβούνται και τους ελευθερώνει», γράφει ο Δαβίδ. Ο Ιησούς, μιλώντας για εκείνους που πραγματικά σέβονται τον Κύριο, είπε: «Οι άγγελοί τους βλέπουν πάντα το πρόσωπο του Πατέρα μου που είναι στον ουρανό». (Ματθ. 18:10) Ο Απόστολος Παύλος, μιλώντας για τους αγίους αγγέλους, έγραψε: «Δεν είναι πάντες λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα διά τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν;» (Εβρ. 1:14) Από αυτά τα κείμενα φαίνεται εντελώς πιθανόν ότι κάθε ένας από τους πλήρως

αφοσιωμένους ανθρώπους του Κυρίου βρίσκεται υπό την ειδική φροντίδα ενός ή περισσοτέρων από τους αγίους αγγέλους.

Ο άγγελος του Κυρίου «στρατοπεδεύει» γύρω μας. Δεν είναι μια διαλείπουσα φροντίδα που ασκείται, αλλά μια συνεχής επαγρύπνηση. Τέτοιοι ουράνιοι αγγελιοφόροι μας παρακολουθούν κάθε λεπτό της ημέρας και της νύχτας. Δεν μας εμποδίζουν να κάνουμε δοκιμές που είναι καλές για την πνευματική μας ανάπτυξη. Αντίθετα, βοηθούν στο να διασφαλιστεί ότι τίποτα δεν μας έρχεται εκτός από αυτό που θα συμβάλει στην ανάπτυξή μας στην ομοιότητα χαρακτήρα του Χριστού Ιησού, και ως εκ τούτου, θα είναι το καλύτερο για το αιώνιο καλό μας.

Δεν πρέπει να περιορίσουμε αυτήν την υπόσχεση μόνο στη φροντίδα που ασκείται πάνω μας από τα πνευματικά όντα. Ο όρος, άγγελος, όπως χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή, σημαίνει «αγγελιοφόρος», και είναι αρκετά ευρύς στην έννοια που περιλαμβάνει κάθε μέσον που ο Θεός μπορεί να χρησιμοποιήσει για την ευλογία μας. Ακόμα και άψυχα πράγματα, ή οι συνθήκες της ζωής, μπορούν να χρησιμοποιηθούν από Αυτόν ως αγγελιοφόροι για το καλό μας. Πράγματι, έχουμε την υπόσχεση ότι «πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού». - Ρωμ. 8:28

«Γευτείτε και δείτε ότι ο Κύριος είναι καλός! Ευλογημένος είναι ο άνθρωπος που καταφεύγει σε αυτόν». Ο Ντέιβιντ φάνηκε να συνειδητοποιεί ότι δεν ανακάλυψαν όλοι, ακόμη και από το Ισραήλ, την καλοσύνη του Κυρίου, οπότε απευθύνει μια πρόσκληση

να «γευθούμε και να ιδούμε». Φυσικά, αυτή είναι συμβολική γλώσσα. Σημαίνει ότι πρέπει να βάλουμε τον εαυτό μας στη θέση της εμπιστοσύνης όπου μπορούμε να βιώσουμε τη φροντίδα του Κυρίου για μας. Εκείνο το μέρος, ή θέση, που ο Δαβίδ περιγράφει σε έναν άλλο ψαλμό, είναι «υπό την σκέπην του Υψίστου». (Ψαλμ. 91: 1) Μόνο όσοι κάνουν ταπεινά τη διαμονή τους «υπό την σκέπην» της φροντίδος του Θεού είναι σε θέση να γνωρίζουν, από την εμπειρία, να «γευτούν» και να «ιδούν» την καλοσύνη του. Μακάριοι (ή ευλογημένοι) είναι αυτοί που καταφεύγουν σε αυτόν.

ΨΑΛΜΟΣ 37:3-6

3 Έλπιζε επί Κύριον και πράττε το αγαθόν· κατοίκει την γην και νέμου την αλήθειαν·

4 και ευφραίνου εν Κυρίω, και θέλει σοι δώσει τα ζητήματα της καρδιάς σου.

5 Ανάθες εις τον Κύριον την οδόν σου και έλπιζε επ' αυτόν, και αυτός θέλει ενεργήσει·

6 και θέλει εξάξει ως φως την δικαιοσύνην σου και την κρίσιν σου ως μεσημβρίαν.

Αν και αυτά τα λόγια του Δαβίδ ισχύουν σίγουρα για εκείνους που αγωνίζονται αυτήν την στιγμή να ακολουθήσουν τα βήματα του Ιησού, θα έχουν επίσης μια μεγάλη μελλοντική εκπλήρωση σεβόμενα τις ευλογίες που θα έρθουν σε "όλα τα έθνη της γης". (Γέν. 22:18) Η δήλωση του ψαλμού είναι μόνο μία από τις πολλές υποσχέσεις που περιέχονται στην Παλαιά Διαθήκη, καθώς και στη Νέα, η οποία θα έχει την τελική ολοκλήρωσή τους στην αντιμετώπιση του Θεού με την

ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της βασιλείας του, που σύντομα θα καθιερωθεί στη γη. Ο Ιησούς μάς έμαθε να προσευχόμαστε για εκείνη την ώρα, λέγοντας: «Ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου». - Ματ. 6:10

Ο Δαβίδ είπε: «Ελπίζε επί Κύριον και πράττε το αγαθόν· κατοίκει την γην και νέμου την αλήθειαν». Φαίνεται σωστό να πούμε ότι η πρώτη εφαρμογή αυτής της υπόσχεσης ήταν στο φυσικό Ισραήλ και ότι η «γη» που αναφέρεται ήταν η γη που του έδωσε ο Κύριος για να κατοικήσει ως έθνος. (Δευτ. 11:31) Θα υπάρξει, ωστόσο, μεγαλύτερη εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης κατά τη βασιλεία του Θεού, υπό τη δίκαιη κυριαρχία του Χριστού. (Αποκ. 20: 6) Τότε, όλοι όσοι εμπιστεύονται τον Κύριο και πράττουν το καλό, θα μένουν στη γη — τη γη. Αργότερα στον ίδιο ψαλμό ο Δαβίδ δηλώνει σχετικά, «Οι δίκαιοι θα κληρονομήσουν τη γη και θα κατοικήσουν σ' αυτήν για πάντα». - Ψαλμ. 37:29

Επιστρέφοντας στο στίχο 4: «Και ευφραίνου εν Κυρίω, και θέλει σοι δώσει τα ζητήματα της καρδιάς σου». Η «επιθυμία όλων των εθνών θα έλθει», γράφει ένας άλλος προφήτης. (Αγγαίος 2: 7) Φυσικά είναι αλήθεια ότι ο Κύριος δίνει σε εκείνους που αυτήν την στιγμήν προσπαθούν να τον υπηρετήσουν, τις επιθυμίες της καρδιάς τους, στο βαθμό που είναι σε αρμονία με τους σκοπούς του για το μεγαλύτερο τους πνευματικό όφελος. Ωστόσο, στο κείμενό μας η κύρια εφαρμογή φαίνεται να είναι οι νόμιμες γήινες επιθυμίες του κόσμου της ανθρωπότητας κατά τη διάρκεια της αποκατάστασής τους στην ανθρώπινη τελειότητα υπό τη βασιλεία του Χριστού.

Προκειμένου να συμμετάσχουν στις ευλογίες βάσει της διατάξεως της βασιλείας, οι άνθρωποι θα

πρέπει να αφιερωθούν στο να κάνουν το θέλημα του Θεού. Ως εκ τούτου, η περαιτέρω προειδοποίηση του Δαβίδ, «Ανάθες εις τον Κύριον την οδόν σου και έλπιζε επ' αυτόν, και αυτός θέλει ενεργήσει». Κανείς δεν θα αποκτήσει αιώνια ζωή σε οποιαδήποτε άλλη βάση εκτός από το να δεσμεύσει πλήρως τη ζωή του στον Κύριο με το πνεύμα της πλήρους αφοσίωσης και εμπιστευόμενος την πάνσοφη καθοδήγηση και οδηγίες του. Όσοι κάνουν αυτά τα βήματα κατά τη διάρκεια της ερχόμενης βασιλείας της δικαιοσύνης θα ανακαλύψουν ότι ο Θεός πράγματι «θα το φέρει εις πέρας», δηλαδή, θα τους εκπληρώσει τις επιθυμίες της καρδιάς τους.

Η δικαιοσύνη τους θα παρουσιαστεί «ως το φως», συνεχίζει ο Δαβίδ. Αυτή η σκέψη φαίνεται να έρχεται σε αντίθεση με τις εμπειρίες των ανθρώπων του Θεού κατά τη σημερινή εποχή της αμαρτίας, του πόνου και του θανάτου. Σήμερα οι θεοσεβείς συχνά διώκονται και σύμφωνα με τα πρότυπα αυτού του κόσμου, η συμπεριφορά τους συχνά δεν εκτιμάται και γελοιοποιείται. Ενώ αφήνουν το φως τους να λάμπει, δεν είναι κατανοητό από την πλειοψηφία των ανθρώπων. Ωστόσο, θα είναι διαφορετικό στην ερχόμενη βασιλεία του Χριστού. Τότε η δικαιοσύνη εκείνων που δεσμεύονται στον Κύριο θα λάψουν λαμπρά. Θα το δουν, θα εκτιμήσουν και θα το σεβαστούν ομοίως όλοι όσοι περπατούν στον «δρομο» που οδηγεί στην αγιότητα. — Ησ. 35: 8

ΨΑΛΜΟΣ 46:1-3

**1 <<Εις τον πρώτον μουσικόν, διά τους υιούς Κορέ·
ωδή επί Αλαμώθ.>> Ο Θεός είναι καταφυγή ημών**

και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεσι.

2 Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθή, και αν σαλευθή η γη και μετατοπισθώσι τα όρη εις το μέσον των θαλασσών·

3 και αν ηχώσι και ταράττωνται τα ύδατα αυτών· και σείωνται τα όρη διά το έπαρμα αυτών. Διάψαλμα.

Αυτός είναι ένας άλλος καθησυχαστικός ψαλμός εμπιστοσύνης, και αυτός που έχει μια ειδική εφαρμογή τη συγκεκριμένη στιγμή, όταν τα θεσμικά όργανα αυτής της εποχής «κλονίζονται», σε προετοιμασία για τη βασιλεία της δικαιοσύνης του Θεού, μια νέα εποχή, που σύντομα θα καθιερωθεί για την ευλογία όλων των οικογενειών της γης. «Ο Θεός είναι καταφυγή ημών και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεσι», γράφει ο ψαλμωδός, και τα εδάφια που ακολουθούν δείχνουν ξεκάθαρα ότι η «θλίψις» που αναφέρεται είναι το ίδιο με αυτό που ο προφήτης Δανιήλ περιγράφει ως καιρόν θλίψεως, «οποία ποτέ δεν έγεινεν αφού υπήρξεν έθνος.»

- Δαν. 12: 1

Φυσικά, είναι αλήθεια ότι ο Κύριος είναι μια «πολύ παρούσα βοήθεια» για τον λαό του σε όλα τα προβλήματά τους. Τους καθοδηγεί, τους ενισχύει και τους ανακουφίζει σε κάθε ανάγκη. Ανακουφίζει τους φόβους τους και τους οδηγεί σε περιόδους αβεβαιότητας. (Εβρ. 12: 26,27) Εκείνοι που προσπαθούν να διατηρήσουν την πίστη και την εμπιστοσύνη τους στον Κύριο έχουν ιδιαίτερη ανάγκη για την προστασία και τη φροντίδα του, και αυτός ο ψαλμός τους υπόσχεται ότι θα ικανοποιηθεί αυτή η ανάγκη.

Επειδή αυτό είναι αλήθεια ότι οι λέξεις του επόμενου στίχου είναι τόσο κατάλληλες: «Διά τούτο δεν

θέλομεν φοβηθή, και αν σαλευθή η γη και μετατοπισθώσι τα όρη εις το μέσον των θαλασσών». Αυτή είναι μια πολύ συμβολική γλώσσα και είναι περιγραφική για την απομάκρυνση αυτού του «παρόντος κακού κόσμου», ο οποίος βρίσκεται υπό την κυριαρχία του Σατανά, του «θεού αυτού του κόσμου». (Γαλ. 1: 4· Β' Κορ. 4: 4) Ο Ιησούς προείπε για το πρόβλημα που συνδέεται με αυτό σε παρόμοια γλώσσα. Είπε ότι θα υπάρξει στη γη «στενοχωρία ("συνοχή" στο αρχαίο κείμενο, ήτοι, κάτι συγκρατημένο σε στενή, "σκληρή" ένταση) εθνών εν απορία (εκ του "α" και "πόρος", δηλαδή, χωρία διαφυγή)...οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην». Ο Ιησούς απεικόνισε επίσης αυτή τη στιγμή της ταλαιπωρίας και του φόβου με το σύμβολο της θάλασσας και των κυμάτων που «ηχούν». - Λουκάς 21: 25,26

Προς το παρόν, η πλειοψηφία του κόσμου της ανθρωπότητας, που δεν γνωρίζει το νόημα των σημερινών γεγονότων, και δεν έχει καμία διαβεβαίωση για ένα ευτυχισμένο αποτέλεσμα, είναι γεμάτη φόβο. Αν, ωστόσο, έχουμε πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό, και στην σύντομα ίδρυση της βασιλείας της δικαιοσύνης του εδώ στη γη, «δεν θα φοβόμαστε». Αντί να φοβόμαστε, οι καρδιές μας χαίρονται, όχι εξαιτίας της θλίψεως, αλλά επειδή γνωρίζουμε από τις υποσχέσεις του Λόγου του Θεού ότι αυτή η περίοδος αναταραχής και μεγάλης αγωνίας θα επιτύχει σύντομα τον θεϊκό σκοπό του Θεού. Τότε θα εισαχθεί μια εποχή κατά την οποία όλα τα δεινά της ανθρωπότητας θα εξαλειφθούν. «Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των

ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον.». - Αποκ. 21: 3,4

Αν και δεν γνωρίζουμε με κάποιο βαθμό βεβαιότητας, η τρέχουσα πανδημία Coronavirus (Κορωνοϊού) πιθανότατα θα συνεχιστεί τουλάχιστον μέχρι τις αρχές του καλοκαιριού και η προκύπτουσα οικονομική πανδημία πιθανότατα θα διαρκέσει περισσότερο. Ωστόσο, αν βάλουμε την πλήρη πίστη και εμπιστοσύνη μας στον Κύριο, στους τρόπους του, στο θέλημά και στο σχέδιό του, όπως μας ορίζεται στην Αγία Γραφή, μπορούμε να απαλλαγούμε από την πανδημία του φόβου. Έτσι, μπορούμε να μένουμε συνεχώς «υπό την σκέπη του Υψίστου». Είναι η ειλικρινή μας προσευχή ότι αυτό μπορεί να ισχύει για όλους μας.